

[Bomholt.]

er store Muligheder for en Eksportvirksomhed. Men det er jo givet, at den, der først indarbejder en god Kvalitet paa Markedet, har større Muligheder end de Salgsagenter, der følger efter. Den store hollandske Fiskeeksport til Tyskland kan i saa Henseende tjene som Forbillede.

Det bør heller ikke glemmes, at Fiskeriet er et farefuldt Erhverv; og det glæder mig at se af Referatet fra Dansk Fiskeriforenings Bestyrelsesmøde den 4. September, at Ministeriet har tilskrevet samme Forening, at Redningsdamperen „Vesterhavet“ fortsat skal stationeres i Esbjerg. Der har i de senere Aar været for mange Forlis indenfor den esbjergensiske Fiskeriflaade; alt for mange Hjem er ramt af Sorg. Og under den daglige Kamp for Brødet paa det aabne urolige Hav er det en stor Betyggelse at vide, at der inde i Havnen findes en Redningsdamper, der er parat til at gaa ud og hjælpe de nødlidende.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard omtalte i Gaar de Forhandlinger, der har fundet Sted vedrørende en Radiostation for Fiskeriet, en Radiostation i Esbjerg. Sagen blev i sin Tid fremført i Esbjerg Fiskeriforening, hvorefter Dansk Fiskeriforening undersøgte Mulighederne i Samarbejde med Ministeriet. Imidlertid viste det sig, at der herskede nogen Uenighed indenfor Esbjerg Fiskeriforening. Dette skal ikke bebrejdes denne Forening; thi Spørgsmaalet er i sig selv noget vanskeligt, og der er flere nærliggende Løsninger. For at forstaa Sagen maa man vide, at Radiovirksomheden skal udøves paa to Maader. For det første skal Fiskepriserne sendes ud til Havets Folk, saa at disse sættes i Stand til at afhænde deres Fisk paa en fornuftig Maade; og for det andet skal Radioen være til Hjælp under Redningsarbejdet. Man kunde jo saa tænke sig Sagen ordnet paa den Maade, at Fiskepriserne blev udsendt over Kalundborg, da disse Fiskepriser naturligvis maa interessere alle Fiskere i Landet, enten de bor Øst eller Vest paa, og at Blaavand Radio traadte ind som Hjælp for de nødstedte Fiskere under vanskelige Forhold, Stormtider og lignende. Det skulde synes at være en rimelig Løsning, naturligvis under Forudsætning af, at Blaavand er i Stand til at overtage det forøgede Arbejde, hvad man vanskelig kan sige noget om paa det nuværende Tidspunkt. Det er dog muligt, at Blaavand Radio ikke vil være i Stand til at tilfredsstille de Forhaabninger, man i saa Henseende stiller til den; men skulde det vise sig, er jeg ikke i Tvivl om, at det højtærede Søfarts- og Fiskeriministerie-

rium vil gøre sit til at bringe Sagen til en fornuftig Løsning.

Jeg hører, at der i Gaar fra Dansk Fiskeriforening paa Esbjerg Fiskeriforenings Vegne er tilgaaet det højtærede Ministerium et nyt Andragende angaaende en mindre Station; og det er jo muligt, at Spørgsmaalet kan løses paa denne Maade. Men jeg vil gerne have Lov til at understrege, at under samtlige Forhandlinger er der fra Ministeriets Side handlet med stor Velvillie overfor dette esbjergensiske Anliggende.

Om Erhvervslivet i øvrigt i Esbjerg gælder det, at det føres frem paa energisk og initiativrig Maade. Men det kan jo ikke nægtes, at den forrige Regering i høj Grad bidrog til at svække Byens erhvervsmæssige Kræfter ved at overvælde store Byrder paa Kommunerne. Esbjerg kan i saa Henseende tjene som et klassisk Eksempel paa Gods-ejerregeringens Styre. Medens Esbjerg Kommunes Udgift til Hjælpekassen i 1926—27 var 152 229 Kr. 96 Ø., steg disse Udgifter efter den ekstraordinære Understøttelses Bortfald i 1927—28 til 310 764 Kr. 59 Ø. og i 1928—29 til 385 612 Kr. 03 Ø. Det vil sige, at Udgiften til Hjælpekassen i Esbjerg er steget med henved en kvart Million Kroner pr. Aar; og i disse Tal er ikke medregnet Udgifter vedrørende Administrationen. Trods disse Udgifter er det ikke lykkedes at holde Folk borte fra Fattigvæsenet, idet Udgifterne til Fattigvæsenet fra 1926—27 til 1928—29 er steget med et Beløb af tilsammen over 69 000 Kr., heri ikke medregnet Udgifter til Administration. Saa mægtig forøgede økonomiske Byrder maa nødvendigvis lægge et haardt Pres paa Kommunens og hele Befolkningens Økonomi. Jeg hilser derfor med største Glæde det af den højtærede Socialminister fremsatte Forslag vedrørende en Ændring i Arbejdsløshedslovgivningen. Det er simpelt hen en Nødvendighed for de større Bykommuner at faa en Ændring i Forholdene.

Saa skal jeg sige nogle Ord om Ungdommens Arbejdsløshed. Jeg tror, det vilde være heldigt, naar man taler om den kulturelle Udnyttelse af den Fritid, som Arbejdsløsheden giver, at skelne mellem Ungdommens Arbejdsløshed og den Arbejdsløshed, som præger de ældre Aldersklasser indenfor Arbejderstanden. Det er forfærdelig triste Kaar, Arbejderungdommen lever under, naar denne Ungdom er arbejdsløs. Hvis der ogsaa er Arbejdsløshed i Hjemmene, er Tilstandene næsten utaalelige; og derfor drager mange af de unge Arbejdere ud paa Landevejene — Dramaet „De hjemløse Tog“ er jo endnu i frisk Erindring. Arbejds-